

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1639-ҳадис

1639/4357 – تَقَدَّمَ حَدِيثُ جَرِيرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي ذَلِكَ وَقَوْلُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَهُ:

أَلَا تُرِيحُنِي مِنْ ذِي الْحُلَصَةِ؟ وَذَكَرَ فِي هَذِهِ الرَّوَايَةِ: قَالَ جَرِيرٌ: كَانَ ذُو الْحُلَصَةِ بَيْتًا بِالْيَمَنِ لِحَنْعَمَ وَبَحِيلَةَ، فِيهِ نُصَبٌ تُعْبَدُ. قَالَ: وَلَمَّا قَدِمَ جَرِيرٌ الْيَمَنَ، كَانَ بِهَا رَجُلٌ يَسْتَقْسِمُ بِالْأَزْلَامِ، فَقِيلَ لَهُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هَاهُنَا، فَإِنْ قَدَرَ عَلَيْكَ ضَرَبَ عُقُقَكَ، قَالَ: فَبَيْنَمَا هُوَ يَضْرِبُ بِهَا إِذْ وَقَفَ عَلَيْهِ جَرِيرٌ، فَقَالَ: لَتَكْسِرَنَّهَا وَلَتَشْهَدَنَّ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَوْ لِأَضْرِبَنَّ عُقُقَكَ. قَالَ: فَكَسَرَهَا وَشَهِدَ.

1639.4357. Жарир розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам менга: «Мени Зулхаласадан халос қилмайсанми?» дедилар. «Албатта», дедим. Кейин аҳмаслик бир юз эллик отлиқ билан йўлга чиқдим. Улар (ҳақиқий) чавандозлар эди, мен эса от устида маҳкам ўтира олмас эдим. Буни Набий соллаллоху алайҳи васалламга айтган эдим, у зот қўлларини кўксимга урдилар, ҳатто кўксимда бармоқ изларини кўрдим. У зот: «Аллоҳим! Буни маҳкам қил ва уни ҳидоятли ҳидоятчи қил!» дедилар. Шундан кейин асло отдан йиқилмадим».

Зулхаласа Ямандаги Хасъам ва Бажилага тегишли бир уй бўлиб, ичида ибодат қилинадиган бутлар бор эди. Уни «Каъба» ҳам дейишар эди. У ўша ерга бориб, уни бузиб ташлади ва ёқиб юборди.

(Қайс айтади:) «Жарир Яманга келганида у ерда чўплар билан фол очадиган бир киши бор эди. Унга: «Анави ерда Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам борлар, агар сени қўлга туширсалар, бўйнингдан чопиб ташлайдилар», дейишди. У чўпларни ўйнатиб турган эди, Жарир унинг олдида тўхтади ва: «Буларингни синдириб ташлаб, «Аллоҳдан ўзга илоҳ йўқ», деб гувоҳлик берасан, ёки бўйнингни чопиб ташлайман», деди. У уларни синдирди ва шаҳодат келтирди. Кейин Жарир аҳмаслик Абу Артоҳ деб куня олган бир кишини Набий соллаллоху алайҳи васалламга хушхабар бериш учун юборди. У Набий соллаллоху алайҳи васалламга келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, сизни ҳақ ила юборган Зотга қасамки, уни қўтир туяга

ўхшатиб ташлаб келдим», деди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам Аҳмаснинг отлари ва одамларига беш марта барака тиладилар».

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
HUBUVVAT MARVARIDLARI